

Sp. zn.: **6S/92/2017**
IČS: **7017200787**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Baranovej, členov senátu JUDr. Milana Končeka a JUDr. Valérie Mihalčínovej, v právnej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, Plynárska 1, Michalovce, právne zastúpeného ..., proti žalovanému Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, P.O.BOX 29, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 07.06.2017 č. SK/0004/99/2017, takto

r o z h o d o l:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalobcovi n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalovaný rozhodnutím zo 07.06.2017 č. SK/0004/99/2017 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Košiciach, pre Košický kraj zo 16.11.2016 č. P/0345/08/16. Týmto rozhodnutím inšpektorát uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 300,-- eur pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods.4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Pokuta bola žalobcovi uložená pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods.4 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu v

lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia, keď žalobca reklamáciu uplatnenú spotrebiteľom (pisateľom podnetu č. 787/16) zo dňa 13.05.2016 nevybavil v zákonom stanovenej lehote, tj. do 30 dní odo dňa jej uplatnenia.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že inšpektormi SOI bola dňa 03.08.2016 vykonaná kontrola v sídle žalobcu, o ktorej bol spísaný inšpekčný záznam zo dňa 16.08.2016, ktorý bol prerokovaný a odovzdaný v sídle žalobcu dňa 17.08.2016. Vykonanou kontrolou zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 787/16 bolo zistené, že žalobca túto reklamáciu zo dňa 13.05.2016 nebavil v zákonom stanovenej lehote. Ku skutočnému vybaveniu reklamácie došlo až dňa 01.07.2016. Týmto konaním žalobca porušil povinnosť podľa § 18 ods.4 zákona o ochrane spotrebiteľa, za čo v zmysle § 2 písm.b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá žalobca.

3. Proti rozhodnutiu Inšpektorátu SOI Košice podal žalobca odvolanie, v ktorom podľa žalovaného neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

4. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru podnet spotrebiteľa evidovaný pod č. 787/16 uplatnený dňa 13.05.2016 sa týkal výšky nedoplatku za rok 2015 a nenapĺňa znaky reklamácie v zmysle § 2 písm.l) zákona o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľka nereklamovala zle alebo nesprávne poskytnutú službu - vyhotovenie vyúčtovania, ale poukazovala iba na výšku nedoplatku za rok 2015, ktorá sa jej zdala neprímerane vysoká, a na základe ktorej žalobca jej zvýšil zálohu na ústredné kúrenie v roku 2016. Žalobca v odvolaní konštatoval, že v prvom rade, nakoľko išlo o reklamáciu výšky nedoplatku za rok 2015, nemožno sa stotožniť s názorom, že by sa táto reklamácia vzťahovala na poskytnutú službu ako prvý pojmový znak definície reklamácie podľa § 2 písm.l) zákona o ochrane spotrebiteľa. Za službu poskytnutú zo strany správcu je nevyhnutné považovať vyhotovenie samotného vyúčtovania, a nie výšku vyúčtovania ako informáciu zistenú vyhotovením vyúčtovania. V druhom rade, pretože zo strany žalobcu neboli porušené právne predpisy, a ročné vyúčtovanie ÚK za rok 2015 bolo zo strany žalobcu urobené správne, čo poukazuje aj vyjadrenie spoločnosti ..., a výsledky kontroly správneho orgánu, podľa žalobcu nemožno hovoriť o vade služby, tj. o vade vyhotovenia samotného vyúčtovania ako druhého pojmového znaku definície reklamácie podľa § 2 písm.l) zákona o ochrane spotrebiteľa. Pretože podnet spotrebiteľky nie je možné považovať za reklamáciu, žalobca nebol povinný vybaviť predmetnú reklamáciu spôsobom podľa § 2 písm.m) zákona o ochrane spotrebiteľa, a v lehotách podľa § 18 ods.4 tohto zákona. Je iba jeho vecou, či v danom prípade o výsledku kontroly konania správcu zo strany inej inštitúcie upovedomí spotrebiteľa. Správca totiž iba v dobrom úmysle dňa 01.07.2016 (po uplynutí zákonnej lehoty na vybavenie reklamácie) spotrebiteľa informoval o stanovisku spoločnosti ... hoci na to nebol povinný. Toto konanie však nie je možné považovať za vybavenie reklamácie. Podľa žalobcu bolo na jeho rozhodnutí, či v danom prípade o výsledku kontroly konania správcu zo strany inej inštitúcie upovedomí spotrebiteľa. Správca totiž iba v dobrom úmysle dňa 01.07.2016 (po uplynutí zákonnej lehoty na vybavenie reklamácie) spotrebiteľa informoval o stanovisku spoločnosti ..., hoci na to nebol povinný. Je, vzhľadom na uvedené, žalobca v odvolaní vyslovil názor, že neporušil žiadne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a správny orgán prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Preto navrhol, aby

žalovaný jeho odvolaniu vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správne mu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

5. Žalovaný k odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že žalobca v podanom odvolaní zistený skutkový stav nevyvrátil. Pre žalobcu je rozhodujúce porušenie zákonnej povinnosti, ktoré bolo spoľahlivo zistené kontrolou vykonanou inšpektormi SOI dňa 03.08.2016. Žalovaný konštatoval, že uplatnenie reklamácie je právom spotrebiteľa v zmysle uvedeného zákona a nemožno ho zo strany žalobcu zamietnuť bez toho, aby došlo k vybaveniu reklamácie zákonným spôsobom, aj v prípade, ak je neopodstatnená. Samotné podanie spotrebiteľa adresované žalobcovi bolo označené ako „Reklamácia vyúčtovania ÚK za rok 2015“ a žalobca bol povinný vybaviť reklamáciu jedným zo zákonných spôsobov, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Žalovaný nepovažoval za opodstatnenú odvolaciu námietku žalobcu, že ak spotrebiteľ reklamoval len výšku nedoplatku za ÚK, a nie samotnú službu, nešlo zo strany spotrebiteľa o uplatnenie reklamácie. Podľa žalovaného výška vyúčtovania je výsledkom určitého postupu vyhotovenia vyúčtovania ako služby a v prípade reklamácie zo strany spotrebiteľa ho nemožno apriori vyhodnotiť ako podanie nenaplnujúce znaky reklamácie len preto, že nebol spokojný s výškou vyúčtovania. Spotrebiteľ mal záujem reklamovať poskytnutú službu a povinnosťou žalobcu bolo mu v lehote 30 dní na podanú reklamáciu adekvátne odpovedať. Upovedomenie o výsledku reklamácie uplatnenej spotrebiteľom podľa žalovaného nemôže byť postavené na svojvôli a dobrom úmysle žalobcu, resp. správcu, nakoľko spotrebiteľ má na tieto informácie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa nárok. Zodpovednosť žalobcu ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, t.z., že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu na zavinenie, teda zodpovedá za následok.

6. Žalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia k výške uloženej pokuty uviedol, že táto vzhľadom na hornú hranicu zákonom stanovenej sadzby do 66.400,- eur nie je represívna, ale plní preventívnu funkciu a zohľadňuje objektívne zistený skutkový stav. Konštatoval, že správny orgán nemôže odpustiť uloženú pokutu, nakoľko v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán v zmysle § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Pri výške pokuty podľa žalovaného správny orgán prihliadal na to, že následkom porušenia povinnosti vybaviť reklamáciu uplatnenú spotrebiteľom v zákonnej lehote 30 dní odo dňa jej uplatnenia, bol spotrebiteľ vystavený do stavu právnej neistoty, napriek tomu, že zákon o ochrane spotrebiteľa stanovil pre vybavenie reklamácie presne určenú lehotu. Spotrebiteľ bol nútený sa svojich práv domáhať prostredníctvom orgánu kontroly. Následným prešetrením podnetu spotrebiteľa vykonanou kontrolou zo strany inšpektorov SOI sa potvrdila jeho opodstatnenosť. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil skutočnosť, že aj napriek prvotnému neakceptovaniu podania spotrebiteľa zo strany žalobcu ako uplatnenej reklamácie, bol nakoniec spotrebiteľ vyrozumiený o jej výsledku, avšak po zákonom stanovenej lehote. Dodržiavanie povinnosti vybaviť reklamáciu uplatnenú spotrebiteľom najneskôr v lehote 30 dní odo dňa jej uplatnenia, patrí medzi základné povinnosti, ktorými sa musí predávajúci riadiť pri vykonávaní podnikateľskej činnosti.

7. Žalobca podal v zákonnej lehote žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, v ktorej navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v plnom rozsahu trovy konania.

8. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný nesprávne právne posúdil ustanovenie § 2 písm.l) zákona o ochrane spotrebiteľa obsahujúci pojmové znaky reklamácie, keď podnet spotrebiteľa č. 787/16 uplatnený dňa 13.05.2016 s poukazom na jeho formálne označenie bez splnenia obligatórnych obsahových náležitostí, považoval za reklamáciu. Konštatoval, že mu nie je známe, ako žalovaný dospel k záveru, že spotrebiteľ mal záujem reklamovať poskytnutú službu, a nielen výšku vyúčtovania. Podľa názoru žalobcu nie je jeho povinnosťou odpovedať na akékoľvek neodôvodnené podania, teda aj tie, ktoré neobsahujú obligatórne náležitosti reklamácie. Podľa názoru žalobcu spotrebiteľ nemohol byť vystavený do stavu právnej neistoty, a to z toho dôvodu, že zo strany žalobcu nikdy neboli porušené právne predpisy. Ročné vyúčtovanie ÚK za rok 2015, bol zo strany žalobcu urobené správne, a teda nebolo možné hovoriť o vade služby, ktorá by spotrebiteľa uviedla do stavu právnej neistoty. Vzhľadom na uvedené podľa žalobcu nebol povinný neopodstatnený podnet spotrebiteľa č. 787/16 uplatnený dňa 13.05.2016 riešiť ako reklamáciu a vyhotovovať na ňu adekvátnu odpoveď.

9. Žalobca v žalobe uviedol, že v prípade, ak by súd považoval rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za opodstatnené, z hľadiska minimálnej spoločenskej nebezpečnosti porušenia povinností žalobcom voči spotrebiteľovi, navrhol, aby súd využil peňažnú moderáciu a v zmysle § 192 Správneho súdneho poriadku primerane znížil výšku peňažného plnenia - pokuty, ktorá bola priznaná napadnutým rozhodnutím orgánu verejnej správy.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 12.10.2017 uviedol, že navrhuje, aby súd žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov.

K žalobným námietkam uviedol, že správny orgán postupoval pri vydávaní prvostupňového rozhodnutia v súlade so Správnym poriadkom a zákonom o ochrane spotrebiteľa, jeho rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Pre správny orgán i žalovaného je rozhodujúce porušenie zákonnej povinnosti, ktoré bolo spoľahlivo zistené kontrolou vykonanou inšpektormi SOI dňa 03.08.2016. Pri tejto kontrole bolo zistené, že žalobca spotrebiteľom uplatnenú reklamáciu zo dňa 13.05.2016 vybavil až dňa 01.07.2016, čím prekročil zákonnú lehotu na vybavenie reklamácie.

11. Žalovaný konštatoval, že bez ohľadu na dôvod podania reklamácie konkrétneho spotrebiteľa má každý spotrebiteľ v zmysle § 3 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa právo na uplatnenie reklamácie a po jej podaní byť informovaný o jej vybavení zo strany predávajúceho (žalobcu) v zákonnej 30-dňovej lehote podľa § 18 ods.4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Napriek tomu, že sám spotrebiteľ označil svoje podanie ako „reklamácia vyúčtovania ÚK za rok 2015“, žalobca svojvoľne a jednostranne vyhodnotil podanie spotrebiteľa ako podanie nenapĺňajúce znaky reklamácie, a v dôsledku toho nevybavil reklamáciu u spotrebiteľa v zákonnej 30-dňovej lehote. Podľa žalovaného uplatnenie

reklamácie zo strany spotrebiteľa nie je viazané na opodstatnenosť jej podania, ale ide o právo spotrebiteľa, ktoré môže uplatniť spotrebiteľ kedykoľvek v zmysle zákona, a nie je podmienené budúcim a neistým úspechom jeho uplatnenia. Z toho dôvodu je v zmysle § 2 písm.m) zákona o ochrane spotrebiteľa považovaný ako jeden zo spôsobov vybavenia reklamácie i odôvodnené zamietnutie v prípade, ak ide o neopodstatnenú reklamáciu zo strany spotrebiteľa.

12. Žalovaný ďalej uviedol, že uplatnenie reklamácie v zmysle § 3 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa jedným z práv spotrebiteľa, ktoré mu priznáva zákon o ochrane spotrebiteľa a má oprávnenie ho podľa svojho slobodného uváženia uplatňovať. Upovedomenie o výsledku reklamácie uplatnenej spotrebiteľom nemôže byť postavené na svojvôli a dobrom úmysle žalobcu, resp. správcu, nakoľko spotrebiteľ máva tieto informácie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa.

Zodpovednosť žalobcu ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, t.z., že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu na zavinenie.

13. Žalovaný poukázal na to, že sám spotrebiteľ nazval svoje podanie ako „reklamácia“ a okrem výšky vyúčtovania žiadal prehodnotiť okrem iného aj spotrebu tepla za rok 2015. Výška vyúčtovania je výsledkom určitého postupu vyhotovenia o vyúčtovaní ako služby, a v prípade jej reklamácie zo strany spotrebiteľa nemôže žalobca apriori vyhodnotiť ako podanie nenapĺňajúce znaky reklamácie podľa § 2 písm.l) zákona o ochrane spotrebiteľa len preto, že spotrebiteľ nebol spokojný s výškou vyúčtovania.

Žalovaný konštatoval, že nevyžaduje od žalobcu, aby odpovedal na akékoľvek neodôvodnené podania spotrebiteľov, avšak v tomto prípade sám spotrebiteľ nazval svoje podanie ako „reklamácia“, dostatočne určito a zrozumiteľne v ňom opísal dôvody podania reklamácie a žalobca, i keď v domnienke, že išlo o neopodstatnenú reklamáciu, mal vo vzťahu k spotrebiteľovi ju vybaviť v zákonnej 30-dňovej lehote jedným zo spôsobov podľa § 2 písm.m) zákona o ochrane spotrebiteľa.

14. Žalovaný nepovažoval požiadavku žalobcu na zníženie výšky pokuty za dôvodnú, pretože pokuta vo výške 300,-- eur nie je vzhľadom na hornú hranicu sadzby represívna, a jej výška naďalej plní preventívnu, a zároveň represívnu funkciu v záujme dodržiavania zákonných povinností zo strany žalobcu pri poskytovaní služieb. V prípade zníženia pokuty zo strany súdu hrozí, že bude ohrozený jej preventívny účinok. Podľa žalovaného výška udelennej pokuty zohľadňuje žalobcom porušenú povinnosť vybaviť reklamáciu v lehote 30 dní odo dňa jej uplatnenia a jej následky spočívajúce najmä v právnej neistote spotrebiteľa, ktorý sa svojho práva na uplatnenie reklamácie a na to nadväzujúcim oznámení výsledku jej posúdenia v zákonnej lehote musel domáhať na správnom orgáne.

15. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného uviedol, že v danej právnej veci nejde o reklamáciu služby poskytnutej žalobcom. Žalobca spotrebiteľovi poskytol ako službu vyhotovenie samotného vyúčtovania, ktoré bolo vyhotovené správne v súlade s právnymi predpismi, čo potvrdilo aj vyjadrenie spoločnosti ... a výsledky kontroly Inšpektorátu SOI Košice. Spotrebiteľovi sa zdala neprimeraná iba výška nedoplatku za rok

2014, a preto žalobca má za to, že napriek označeniu podania spotrebiteľom ako reklamácia nešlo o reklamáciu samotnej služby poskytnutej žalobcom. V ďalšom zotrval na námietkach uvedených v žalobe.

16. Súd v konaní podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, oboznámil sa s pripojeným administratívnym spisom a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

17. Podľa § 2 písm.l) zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie reklamáciou uplatnenie zodpovednosti za vady výrobku alebo služby.

Podľa § 2 písm.m) zákona na ochranu spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie vybavením reklamácie ukončenia reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

Podľa § 2 písm.a), b) bod 1 zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo ponúka služby pre osobnú potrebu, alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

18. Podľa § 18 ods.4 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci, alebo ním poverený zamestnanec, alebo iná povinná osoba určená na opravu, je povinný vybaviť reklamáciu ihneď, v zložitých prípadoch do 3 pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, ako by išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť. Predávajúci je povinný, ak reklamáciu neuzná, do 3 pracovných dní, výrobok zaslať na vlastné náklady na odborné posúdenie. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru zaslanie alebo výsledky posúdenia preukázať.

Podľa § 18 ods.6 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní od dátumu uplatnenia reklamácie.

19. Podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom, alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa, uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi, alebo osobne podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66.400,-- eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000,-- eur.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinnosti (§ 24 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa).

20. Z obsahu spisu súd zistil, že inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vykonali dňa 03.08.2016 u žalobcu kontrolu zameranú na prešetrenie podnetu spotrebiteľa evidovaného Inšpektorátom Košice pod č.

787/16. Pri kontrole inšpektori zistili, že pisateľka podnetu si listom zo dňa 11.05.2016 uplatnila u žalobcu ako správcu bytového domu reklamáciu poskytnutej služby, a to vyúčtovania nákladov za ústredné kúrenie za rok 2015. V tomto liste - reklamácií uviedla, že má dôvodné podozrenie, že merač v kuchyni jej bytu je chybný, pretože v roku 2015 mala v kuchyni nameranú spotrebu tepla o 822 kWh viac ako v roku 2014. Uviedla tiež nepomer v meraní aj v obývacej izbe. Na základe týchto skutočností žiadala vymeniť merače, hlavne v kuchyni, a prehodnotiť spotrebu tepla, a tiež vrátiť zaplatený nedoplatok v sume 133,85 eur. Zároveň žiadala znížiť zálohové platby, ktoré jej boli zvýšené na základe „mylného merania“ od 01.06.2016. Žalobca toto podanie evidoval v evidencii o reklamáciách pod č. 1479. Sťažovateľke zaslal odpoveď na reklamáciu až listom z 01.07.2016, v ktorej oznámil, že zálohové platby na ústredné kúrenie sú vypočítané na pokrytie jej potrieb podľa skutočného nákladu spotrebovaného v jej byte. Zároveň uviedol, že reklamáciu na základe stanoviska spoločnosti ..., ohľadom správnosti merania pomerových rozdeľovačov považuje za neopodstatnenú. Prílohou tohto oznámenia bolo stanovisko spomínanej obchodnej spoločnosti zo dňa 23.06.2016, ktoré bolo zaslané žalobcovi na jeho žiadosť k uvedenej reklamácií.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vykonáva správu bytového domu a je preto subjektom, ktorý poskytuje spotrebiteľom služby. Jednou zo služieb, ktoré žalobca ako správca bytového domu poskytuje vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome, je aj vyúčtovanie úhrad za služby spojené s bývaním. Spotrebiteľ môže reklamovať rozúčtovanie nákladov na ústredné kúrenie, výšku nákladov, a pod. iba u žalobcu a prostredníctvom neho. Z písomných dokladov vyplýva, že aj samotný žalobca považoval tento list - reklamáciu za reklamáciu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a vyžiadal si stanovisko k nej od spoločnosti ..., ktoré potom preposlal pisateľke reklamácie. Súd zastáva názor, že tým, že spotrebiteľka vyjadrila nespokojnosť s vyúčtovaním nákladov za služby spojené s dodávkou tepla, a vyslovila podozrenie, že merače nie sú bezchybné, v podstate vytkla vady poskytnutej služby. Z uvedeného dôvodu súd preto nepovažoval žalobnú námietku žalobcu za opodstatnenú v tom, že nešlo o reklamáciu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené sa na vybavenie reklamácie vzťahuje ustanovenie § 18 ods.4 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa reklamácia môže vybaviť najneskôr v lehote 30 dní od uplatnenia reklamácie. Táto lehota nebola žalobcom dodržaná, a preto správny orgán v správnom konaní neporušil zákon, keď uložil žalobcovi podľa ustanovenia § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu.

22. Výšku uloženej pokuty prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí odôvodnil podľa kritérií uvedených v § 24 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa, a prihliadol na konkrétne okolnosti prípadu. Okrem iného konštatoval, že nevybavením reklamácie v zákonom stanovenej lehote bolo porušené právo spotrebiteľa na riadne a včasné vybavenie reklamácie, a nedodržaním tejto povinnosti žalobca znížil rozsah práv spotrebiteľa, ktorý mu bol priznaný zákonom. Spotrebiteľ musel strpieť reklamačné konanie po dobu dlhšiu ako bolo nutné zo zákona, a tým, že nebol oboznámený s výsledkom reklamačného konania, nemohol podniknúť ďalšie kroky k vyriešeniu danej problematiky. Zároveň prihliadol tiež k tomu, že účel sledovaný zákonom, podľa ktorého jedným z chránených práv spotrebiteľa je právo na uplatnenie reklamácie, ako aj ochrana jeho ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Z týchto dôvodov aj súd považuje pokutu v uloženej výške za primeranú, splňujúcu úlohu výchovy aj prevencie.

23. K návrhu žalobcu, aby súd využil peňažnú moderáciu, a podľa § 192 Správneho súdneho poriadku primerane znížil výšku peňažného plnenia, súd uvádza, že toto ustanovenie sa vzťahuje na všeobecnú správnu žalobu. V preskúvanom prípade ide o vec správneho trestania. Správna žaloba vo veciach správneho trestania je uvedená v § 194 - § 198 Správneho súdneho poriadku. Keďže žalobca nenavrhol súdu podľa § 198 Správneho súdneho poriadku, súd sa s uvedeným návrhom žalobcu o svojom rozhodnutí nezaoberal.

24. Z uvedených dôvodov súdu žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

25. Žalobcovi súd nepriznal právo na náhradu trov konania vzhľadom na to, že nebol v konaní úspešný. Rozhodol podľa § 167 ods.1 Správneho súdneho poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, ako aj označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 Správneho súdneho poriadku (ďalej len "sťažnostné body") sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm.g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

V Košiciach dňa 25. októbra 2018

JUDr. Eva Baranová
predseda senátu
(sudca - spravodajca)

JUDr. Valéria Mihalčinová
člen senátu

JUDr. Milan Konček
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...